OPRINDELIG TEKST

ÆNDRET TEKST

5. **Deponeringspladsens topografi: data om det deponerede affald**

		Driftsfase	Efterbehandlingsfase
5.1	Det deponerede affalds struktur og sammensætning (1)	årligt	
5.2	Ændring i det deponerede affalds niveau (sætning)	årligt	årlig måling

(1) Data til situationsplanen for den givne deponeringsplads: areal, der anvendes til affald; affaldets mængde og sammensætning; deponeringsmetoder; tidspunkt for og varighed af deponeringen; bevis på det deponerede affalds stabilitet; beregning af deponeringspladsens restkapacitet.

BILAG IVa

Senest seks måneder før dette direktivs ikrafttrædelsesdato udarbejdes der i overensstemmelse med proceduren i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF en model for det oplysningsskema, der skal udfyldes for hver deponeringsplads, jf. nærværende direktivs artikel 19.

Dette oplysningsskema optages som bilag til dette direktiv.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer

(93/C 212/03)

KOM(93) 271 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 14. juni 1993)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har på Fællesskabets vegne deltaget i forhandlingerne i ad hoc-arbejdsgruppen med henblik på forberedelse af en konvention om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer;

denne konvention blev undertegnet på Fællesskabets vegne den 18. marts 1992;

i konventionen fastlægges en ramme for bi- og multilateralt samarbejde med henblik på at forebygge og bekæmpe forurening af grænseoverskridende vandløb og sikre en rationel udnyttelse af vandressourcerne i medlemsstaterne i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa;

Fællesskabet har truffet foranstaltninger på det område, der dækkes af konventionen, og det påhviler dette at indgå forpligtelser desangående på internationalt plan;

Fællesskabets miljøpolitik bidrager til at opfylde målsætningerne for bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og fornuftig og rationel anvendelse af ressourcerne;

Fællesskabets miljøpolitik sigter mod et højt beskyttelsesniveau og er baseret på principperne om forsigtighed og forebyggelse samt på princippet om så vidt muligt at udbedre miljøskaderne ved kilden og endelig på princippet »forureneren betaler«;

inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder samarbejder Fællesskabet og medlemsstaterne med tredjelande og de relevante internationale organisationer;

Fællesskabets indgåelse af konventionen bidrager til at virkeliggøre målene i Traktatens artikel 130 R —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer, der blev vedtaget i Helsinki (Finland) den 18. marts 1992, godkendes på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til konventionen findes i bilag I til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand deponerer godkendelsesinstrumentet i De Forenede Nationers Generalsekretariat i overensstemmelse med konventionens artikel 25.

Formanden deponerer samtidig erklæringen om ansvarsområder i bilag II til denne afgørelse.

BILAG I

KONVENTION

om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer

PRÆAMBEL

PARTERNE I DENNE KONVENTION,

SOM ER OPMÆRKSOMME PÅ, at beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer er vigtige og uopsættelige opgaver, som kun kan løses gennem forbedret samarbejde,

SOM ER BEKYMREDE over tilstedeværelsen af og truslerne om skadelige virkninger på kort og lang sigt af ændringer i grænseoverskridende vandløbs og internationale søers tilstand for miljøet, erhvervslivet og velfærdet i medlemsstaterne af Den Økonomiske Kommission for Europa (ECE),

SOM UNDERSTREGER behovet for mere omfattende nationale og internationale foranstaltninger for at forebygge, bekæmpe og begrænse udledningen af farlige stoffer i vandmiljøet og bekæmpe eutrofiering og forsuring samt forurening af havmiljøet, navnlig i kystområder, fra landbaserede kilder,

SOM ROSER de bestræbelser, der allerede er gjort af ECE-regeringerne for at udbygge samarbejde på bilateralt og multilateralt plan med henblik på forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende forurening, bæredygtig vandforvaltning, beskyttelse af vandressourcer samt miljøbeskyttelse,

SOM MINDER OM de relevante bestemmelser og principper i erklæringen fra Stockholm-konferencen om det menneskelige miljø, slutaker fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa (CSCE), slutdokumenterne fra Madrid- og Wien-møderne for repræsentanterne for de deltagende stater i CSCE, samt den regionale strategi for miljøbeskyttelse og rationel udnyttelse af naturressourcerne i ECE-medlemslandene i perioden indtil år 2000 og herefter,

SOM ER KLAR OVER den rolle, som De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa spiller for at fremme internationalt samarbejde om forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende vandforurening og bæredygtig udnyttelse af grænseoverskridende vandområder, og minder i denne forbindelse om ECE-erklæringen om politik for forebyggelse og bekæmpelse af vandforurening, herunder grænseoverskridende vandforurening; ECE-erklæringen om en politik for rationel vandudnyttelse; ECE-principperne om samarbejde om grænseoverskridende vandområder; ECE-aftalen om grundvandsforvaltning, og en adfærdskodeks for utilsigtet forurening af grænseoverskridende indre vandområder,

SOM HENVISER til afgørelse nr. I (42) og I (44), der blev vedtaget af Den Økonomiske Kommission for Europa på henholdvis det 42. og det 44. møde, og til resultatet af CSCE-mødet om miljøbeskyttelse (Sofia, Bulgarien, 16. oktober til 3. november 1989),

SOM UNDERSTREGER, at samarbejde mellem medlemslandene om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandområder skal gennemføres primært gennem udarbejdelse af aftaler mellem lande, der grænser op til samme vandområder, navnlig når der endnu ikke er indgået sådanne aftaler,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Definitioner

I denne konvention betyder:

1) *»grænseoverskridende vandområder«:* al overfladevand eller grundvand, der markerer, krydser eller ligger på grænserne mellem to eller flere stater; hvor grænseoverskridende vandområder flyder direkte ud i havet, ender disse grænseoverskridende vandområder i en lige linje tværs over deres respektive udløb mellem punkterne for ebbelinjen på deres bredder

2) *»grænseoverskridende virkning«:* alle betydelige skadevirkninger på miljøet fra en ændring i de grænseoverskridende vandområders tilstand forårsaget af menneskets virksomhed, som helt eller delvis stammer fysisk fra et område, der hører under en parts jurisdiktion, fra et område under en anden parts jurisdiktion. Disse miljøvirkninger omfatter virkninger for menneskets sundhed og sikkerhed, flora, fauna, jord, luft, vand, klima, landskab og historiske monumenter eller andre fysiske strukturer eller samspillet mellem disse faktorer; de omfatter også følgerne af ændringer i disse faktorer for kulturarven eller de samfundsøkonomiske forhold

3) *»part«:* en kontraherende part i denne konvention, medmindre andet er anført i teksten

4) *»bredparter«:* parter med bred til samme grænseoverskridende vandområde

5) *»fælles organ«:* enhver bilateral eller multilateral kommission eller anden hensigtsmæssig institutionel ordning for samarbejde mellem bredparterne

6) *»farlige stoffer«:* stoffer der er toksiske, carcinogene, mutagene, teratogene eller bio-akkumulerende, navnlig når de er persistente

7) *»bedste tilgængelige teknologi«:* (definitionen er anført i bilag I til konventionen).

DEL I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ALLE PARTER

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. Parterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger.

2. Parterne træffer navnlig alle nødvendige foranstaltninger for at:

a) forebygge, bekæmpe og begrænse forurening af vandområder, der forårsager eller måtte forårsage virkninger på tværs af landegrænserne

b) sikre at grænseoverskridende vandområder anvendes med sigte på økologisk sund og rationel vandforvaltning, bevarelse af vandressourcer og miljøbeskyttelse

c) sikre at grænseoverskridende vandområder anvendes på en fornuftig og rimelig måde navnlig under hensyntagen til deres grænseoverskridende karakter i tilfælde af aktiviteter, der forårsager eller måtte forårsage virkninger på tværs af landegrænserne

d) sørge for pleje af og om nødvendigt restaurering af økosystemer.

3. Foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af vandforurening træffes så vidt muligt ved kilden.

4. Disse foranstaltninger må ikke direkte eller indirekte resultere i en overførsel af forurening til andre dele af miljøet.

5. Når der træffes foranstaltninger i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel, skal parterne følge følgende principper:

a) forsigtighedsprincippet, ifølge hvilket en indsats med henblik på at undgå potentielle grænseoverskridende virkninger af udslip af farlige stoffer ikke må udsættes med den begrundelse, at videnskabelig forskning ikke fuldt ud har bevist en årsagsforbindelse mellem på den ene side stofferne og på den anden side de mulige grænseoverskridende virkninger

b) forureneren-betaler-princippet, ifølge hvilket omkostninger ved forureningsforebyggende, -bekæmpende og -begrænsende foranstaltninger bæres af forureneren

c) vandressourcer skal forvaltes således, at den nuværende generations behov opfyldes uden at bringe de kommende generationers mulighed for at opfylde deres behov i fare.

6. Bredparterne samarbejder ud fra ligheds- og gensidighedsprincippet, navnlig gennem bilaterale og multilaterale aftaler for at opstille harmoniserede politikker, programmer og strategier, der dækker de pågældende afvandingsområder eller dele heraf, med henblik på forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger og beskyttelse af det grænseoverskridende vandmiljø eller det miljø, der påvirkes af de pågældende vandområder, herunder havmiljøet.

7. Anvendelse af denne konvention må ikke føre til en forringelse af miljøforholdene eller medføre øgede grænseoverskridende virkninger.

8. Bestemmelserne i denne konvention må ikke begrænse parternes rettigheder til individuelt eller i fællesskab at vedtage og gennemføre strengere foranstaltninger end dem, der er fastlagt i denne konvention.

Artikel 3

Forebyggelse, bekæmpelse og nedbringelse

1. For at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger skal parterne udarbejde, vedtage og gennemføre relevante juridiske, administrative, økonomiske, finansielle og tekniske foranstaltninger og så vidt muligt gøre dem kompatible for bl. a. at sikre, at:

a) emission af forurenende stoffer forebygges, bekæmpes og begrænses ved kilden gennem anvendelse af bl. a. affaldsminimerende teknologi

b) grænseoverskridende vandområder beskyttes mod forurening fra punktkilder gennem de vedkommende nationale myndigheders forudgående godkendelse af spildevandsudledninger, og de godkendte udledninger overvåges og kontrolleres

c) grænser for spildevandsudledninger anført i tilladelserne baseres på den bedste tilgængelige teknologi for udledninger af farlige stoffer

d) strengere krav, der endog fører til forbud i enkelte tilfælde, pålægges, når kvaliteten af recipientvandområdet eller økosystemet kræver det

e) der anvendes mindst biologisk behandling eller lignende processer på kommunalt spildevand, om nødvendig i en trinvis fremgangsmåde

f) der træffes passende foranstaltninger såsom anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi for at begrænse tilførslen af næringsstoffer fra industrielle og kommunale kilder

g) der udvikles og gennemføres egnede foranstaltninger og de bedste miljømæssige fremgangsmåder til begrænsning af tilførsler af næringsstoffer og farlige stoffer fra spredte kilder, navnlig hvor hovedkilderne kommer fra landbruget (retningslinjer for udvikling af de bedste miljømæssige fremgangsmåder er anført i bilag II til denne konvention)

h) der anvendes vurdering af virkninger på miljøet og andre vurderingsmetoder

i) der fremmes en bæredygtig vandforvaltning, herunder anvendelse af økosystem-approach

j) der udvikles nødplaner

k) der træffes yderligere særforanstaltninger for at forebygge forurening af grundvandet

l) risikoen for utilsigtet forurening reduceres til et minimum.

2. Med henblik herpå fastsætter hver part grænser for udledninger fra punktkilder til overfladevand baseret på den bedste tilgængelige teknologi, der anvendes specifikt på de enkelte industrisektorer eller de industrier, hvorfra de farlige stoffer kommer. De foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1 med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse tilførslen af farlige stoffer fra punktkilder og spredte kilder til vandområder, kan bl. a. omfatte fuldstændigt eller delvis forbud mod fremstilling eller anvendelse af sådanne stoffer. Der tages hensyn til lister over sådanne industrisektorer eller industrier og af sådanne farlige stoffer i internationale konventioner eller betemmelser, som gælder for det område, der dækkes af denne konvention.

3. Hver part definerer derudover eventuelt vandkvalitetsmål og vedtager vandkvalitetskriterier med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger. Generelle retningslinjer for udarbejdelse af sådanne målsætninger og kriterier er anført i bilag III til denne konvention. Parterne bestræber sig efter behov på at ajourføre dette bilag.

Artikel 4

Overvågning

Parterne opstiller programmer for overvågning af de grænseoverskridende vandområders tilstand.

Artikel 5

Forskning og udvikling

Parterne samarbejder ved gennemførelse af forskning i udvikling af effektive teknikker til forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger. Med henblik herpå bestræber parterne sig på, på bilateral og/eller multilateral basis, under hensyntagen til de forskningsaktiviteter, der foregår i relevante internationale fora, at indlede eller intensivere specifikke forskningsprogrammer efter behov, bl. a. med henblik på:

a) metoder til vurdering af farlige stoffers giftighed og forurenende stoffers skadelighed

b) forbedre kendskabet til de forurenende stoffers adfærd, spredning og miljøvirkninger og de involverede processer

c) udvikling og anvendelse af miljøvenlige teknologier, produktion og forbrugsmønstre

d) gradvis afskaffelse af og/eller erstatning for stoffer, der måtte have grænseoverskridende virkninger

e) miljøvenlige bortskaffelsesmetoder for farlige stoffer

f) særlige metoder til forbedring af de grænseoverskridende vandområders tilstand

g) udvikling af miljøvenlige vandbygningsarbejder og vandreguleringsteknikker

h) fysisk og finansiel vurdering af skader forårsaget af grænseoverskridende virkninger.

Resultaterne af disse forskningsprogrammer udveksles mellem parterne i henhold til artikel 6 i denne konvention.

Artikel 6

Udveksling af oplysninger

Parterne sørger for størst mulig udveksling af oplysninger på så tidligt et stadium som muligt om spørgsmål, der dækkes af bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 7

Erstatningsansvar

Parterne støtter egnede internationale bestræbelser på at udarbejde regler, kriterier og procedurer for så vidt angår erstatningsansvar.

Artikel 8

Beskyttelse af oplysninger

Bestemmelserne i denne konvention berører ikke parternes rettigheder eller forpligtelser i henhold til deres nationale retssystem og gældende overnationale bestemmelser om beskyttelse af oplysninger vedrørende industri- og forretningshemmelighed, herunder intellektuel ejendomsret eller national sikkerhed.

DEL II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE BREDPARTER

Artikel 9

Bilateralt og multilateralt samarbejde

1. Bredparterne indgår på ligheds- og gensidighedsbasis bilaterale eller multilaterale aftaler eller andre ordninger, hvor der endnu ikke findes nogen, eller tilpasser om nødvendigt de allerede gældende for at fjerne modsigelser med grundprincipperne i denne konvention, for at definere deres gensidige forhold og adfærd med hensyn til forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger. Bredparterne specificerer de afvandingsområder, eller dele heraf, der omfattes af samarbejde. Disse aftaler eller ordninger skal dække relevante

forhold, der er omfattet af denne konvention, samt alle andre forhold, som bredparterne måtte skønne det nødvendigt at samarbejde om.

2. De i stk. 1 anførte aftaler eller ordninger indeholder bestemmelser om oprettelse af fælles organer. Disse fælles organers opgaver er, uden at gribe ind i allerede gældende aftaler eller ordninger, bl. a. følgende:

a) at indsamle, behandle og vurdere data for at fastlægge forureningskilder, der måtte forårsage grænseoverskridende virkninger

b) at udarbejde fælles overvågningsprogrammer vedrørende vandkvalitet og -kvantitet

c) at udarbejde fortegnelser og udveksle oplysninger om de forureningskilder, der er anført i stk. 2, litra a)

d) at udarbejde emissionsgrænser for spildevand og vurdere bekæmpelsesprogrammers effektivitet

e) at udarbejde fælles vandkvalitetsmål og -kriterier under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, i denne konvention, og at foreslå relevante foranstaltninger til opretholdelse af og om nødvendigt forbedring af den forhåndenværende vandkvalitet

f) at udarbejde samordnede behandlingsprogrammer for begrænsning af forureningsbyrderne fra både punktkilder (f. eks. kommunale og industrielle kilder) og spredte kilder (navnlig fra landbruget)

g) at udarbejde advarsels- og alarmprocedurer

h) at tjene som forum for udveksling af oplysninger om bestående og planlagte anvendelser af vand og tilknyttede anlæg, som måtte forårsage grænseoverskridende virkninger

i) at fremme samarbejde og udveksling af oplysninger om den bedste tilgængelige teknologi i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13 i denne konvention samt at fremme samarbejde inden for videnskabelige forskningsprogrammer

j) at deltage i gennemførelsen af vurderinger af miljøvirkninger vedrørende grænseoverskridende vandområder i henhold til relevante internationale bestemmelser.

3. I tilfælde, hvor en kyststat, der er part i denne konvention, direkte og i omfattende grad påvirkes af grænseoverskridende virkninger, kan bredparterne, hvis de alle er enige herom, opfordre den pågældende kyststat til på passende vis at involveres i arbejdet i de multilaterale fælles organer, bredstaterne har oprettet vedrørende sådanne grænseoverskridende vandområder.

4. Fælles organer oprettet i henhold til denne konvention opfordrer fælles organer, der er oprettet af kyststater til beskyttelse af havmiljøet, der direkte berøres af grænseoverskridende virkninger, til at samarbejde for at harmonisere deres arbejde og at forebygge, bekæmpe og begrænse de grænseoverskridende virkninger.

5. Hvor der findes to eller flere fælles organer for samme afvandingsområde, bestræber disse sig på at koordinere deres aktiviteter for at udbygge forebyggelsen, bekæmpelsen og begrænsningen af de grænseoverskridende virkninger inden for det pågældende afvandingsområde.

Artikel 10

Høringer

Der afholdes høringer mellem bredparterne på basis af gensidighed, god tro og godt naboskab på anmodning af en part. Sådanne høringer sigter mod samarbejde om spørgsmål, der dækkes af denne konvention. Sådanne høringer afholdes gennem et fælles organ, der er oprettet i henhold til artikel 9 i konventionen, hvor et sådant findes.

Artikel 11

Fælles overvågning og vurdering

1. I forbindelse med det i artikel 9 i konventionen nævnte almene samarbejde eller de specifikke ordninger opretter og gennemfører bredparterne fælles programmer for overvågning af tilstanden af grænseoverskridende vandområder, herunder oversvømmelser og drivis samt grænseoverskridende virkninger.

2. Bredparterne enes om forureningsparametre og forurenende stoffer, hvoraf udledninger og koncentrationer i grænseoverskridende vandområder regelmæssigt skal overvåges.

3. Med jævne mellemrum foretager bredparterne fælles eller koordinerede vurderinger af grænseoverskridende vandområders tilstand og effektiviteten af de foranstaltninger, der træffes med henblik på forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger. Resultaterne af disse vurderinger gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16 i konventionen.

4. Med henblik herpå harmoniserer bredparterne reglerne for udarbejdelse og gennemførelse af overvågningsprogrammer, målesystemer, anordninger, analyseteknikker, databearbejdning og evalueringsprocedurer samt metoder for registrering af udledte forurenende stoffer.

Artikel 12

Fælles forskning og udvikling

I forbindelse med det i artikel 9 i konventionen nævnte generelle samarbejde eller de specifikke ordninger udfører bredparterne særlig forsknings- og udviklingsvirksomhed for at opnå og opretholde de vandkvalitetsmål og -kriterier, som de er blevet enige om at udarbejde og anvende.

Artikel 13

Udveksling af oplysninger mellem bredparterne

1. Bredparterne udveksler inden for rammerne af egnede aftaler og andre ordninger i henhold til artikel 9 i konventionen rimeligt tilgængelige oplysninger om bl. a.:

a) grænseoverskridende vandområders miljømæssige tilstand

b) erfaring fra anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi og resultaterne af forskning og udvikling

c) emissions- og overvågningsdata

d) trufne og planlagte foranstaltninger med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger

e) tilladelser til eller bestemmelser om spildevandsudledninger, som den ansvarlige myndighed eller det pågældende organ har udstedt.

2. For at harmonisere emissionsgrænserne foretager bredparterne en udveksling af oplysninger om deres nationale bestemmelser.

3. Hvis en bredpart af en anden bredpart anmodes om at give oplysninger, som ikke foreligger, bestræber førstnævnte sig på at efterkomme anmodningen, men kan betinge sig, at den anmodende part dækker omkostningerne ved indsamling og eventuelt behandling af sådanne oplysninger.

4. Med henblik på gennemførelsen af denne konvention fremmer bredparterne udvekslingen af den bedste tilgængelige teknologi, navnlig ved at lette: kommerciel udveksling af tilgængelig teknologi; direkte industrikontakter og samarbejde, herunder joint ventures; udveksling af oplysninger og erfaring samt ydelse af teknisk bistand. Bredparterne gennemfører ligeledes fælles uddannelsesprogrammer og afholder relevante seminarer og møder.

Artikel 14

Advarsels- og alarmsystemer

Bredparterne underretter straks hinanden om kritiske situationer, der måtte få grænseoverskridende virkninger. Bredparterne opretter og kører eventuelt koordinerede kommunikations-, advarsels- og alarmsystemer med henblik på at modtage og sende oplysninger. Systemerne drives på grundlag af kompatibel datatransmission og -behandlingsprocedurer og anlæg, som bredparterne bliver enige om. Bredparterne informerer hinanden om de ansvarlige myndigheder eller de kontaktpunkter, der udpeges med henblik herpå.

Artikel 15

Gensidig bistand

1. Hvis der opstår kritiske situationer, yder bredparterne hinanden bistand på anmodning herom i henhold til procedurer, der fastlægges i henhold til stk. 2 i denne artikel.

2. Bredparterne udarbejder og enes om procedurer for gensidig bistand, der bl. a. omfatter følgende forhold:

a) ledelse, kontrol, koordinering og overvågning af bistanden

b) lokale faciliteter og tjenester, som ydes af den anmodende part, herunder om nødvendigt ophævelse af grænseformaliteter

c) ordninger for skadesløsholdelse og skadeserstatning for den bistående part og/eller dens personale samt efter behov transit gennem tredjeparters territorier

d) ordninger for godtgørelse af ydede tjenester.

Artikel 16

Oplysning af offentligheden

1. Bredparterne sørger for, at oplysninger om de grænseoverskridende vandområders tilstand, trufne eller plan-

lagte foranstaltninger med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger samt effektiviteten af disse foranstaltninger gøres tilgængelige for offentligheden. Med henblik herpå sørger bredparterne for, at følgende oplysninger stilles til rådighed for offentligheden:

a) vandkvalitetsmålsætninger

b) udstedte tilladelser og de heri fastsatte betingelser

c) resultaterne af vand- og spildevandsprøvetagninger, der er foretaget med henblik på overvågning og vurdering samt resultaterne af kontrollen af, at vandkvalitetsmålsætningerne eller tilladelsesbetingelserne er overholdt.

2. Bredparterne sørger for, at disse oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden i rimelige tidsrum for gratis konsultering, og at offentligheden gives rimelige muligheder for fra bredparterne at få kopier af sådanne oplysninger mod en rimelig betaling.

DEL III

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER OG SLUTBESTEMMELSER

Artikel 17

Parternes møder

1. Parternes første møde afholdes senest ét år efter denne konventions ikrafttrædelse. Derefter afholdes der ordinære møder hvert tredje år, eller med kortere mellemrum, hvis det fastlægges i forretningsordenen. Parterne afholder ekstraordinært møde, hvis de beslutter det under et ordinært møde eller efter skriftlig anmodning fra en af parterne under forudsætning af, at mindst en tredjedel af parterne, senest seks måneder efter at være blevet underrettet herom, støtter anmodningen.

2. På møderne fører parterne fortløbende tilsyn med gennemførelsen af denne konvention og skal med henblik herpå:

a) gennemgå de fremgangsmåder og metoder, der benyttes af parterne ved beskyttelse og anvendelse af grænseoverskridende vandområder for yderligere at forbedre beskyttelsen og anvendelen af grænseoverkridende vandområder

b) udveksle oplysninger om erfaringer, der høstes i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af bilaterale og multilaterale aftaler og andre ordninger vedrørende beskyttelse og anvendelse af grænseoverskridende vandområder, som en eller flere af parterne deltager i

c) når det er relevant, søge hjælp hos relevante ECE-organer og andre kompetente internationale organer og specifikke udvalg i forbindelse med alle aspekter af opfyldelsen af denne konventions mål

d) på deres første møde drøfte og ved konsensus vedtage en forretningsorden for møderne

e) drøfte og vedtage forslag til ændringer af denne konvention

f) drøfte og træffe enhver yderligere foranstaltning, der måtte være nødvendig for at virkeliggøre konventionens mål.

Artikel 18

Stemmeret

1. Hvis andet ikke er fastsat i stk. 2, har hver part i denne konvention én stemme.

2. Regionale organisationer for økonomisk integration udøver i sager under deres kompetence deres stemmeret med et antal stemmer svarende til det antal medlemsstater, der er parter i denne konvention. Sådanne organisationer må ikke udøve deres stemmeret, hvis deres medlemsstater udøver deres, og omvendt.

Artikel 19

Sekretariat

Sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa varetager følgende sekretariatsfunktioner:

a) indkaldelse til og forberedelse af møder parterne imellem

b) fremsendelse til parterne af rapporter og anden information, der modtages i medfør af bestemmelserne i denne konvention

c) udøvelse af andre funktioner, som måtte fastlægges af parterne.

Artikel 20

Bilag

Bilagene til denne konvention udgør en integreret del heraf.

Artikel 21

Ændringer af konventionen

1. En hvilken som helst part kan foreslå ændringer til konventionen.

2. Forslag til ændringer af konventionen behandles på et møde parterne imellem.

3. Teksten til en foreslået ændring til konventionen indgives skriftligt til sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, der videresender den til samtlige parter mindst 90 dage inden det møde, hvor den foreslås vedtaget.

4. Ændringer af denne konvention vedtages ved konsensus blandt repræsentanterne for parterne i denne konvention, der er til stede på parternes møde, og træder i kraft for de parter til konventionen, der har godkendt dem, på den 90. dag efter den dag, på hvilken depositaren har modtaget to tredjedele af parternes godkendelsesinstrument vedrørende ændringen. Ændringen træder i kraft for alle andre parter på den 90. dag efter den dag, på hvilken den pågældende part har deponeret sit godkendelsesinstrument vedrørende ændringen.

Artikel 22

Bilæggelse af tvister

1. Hvis der opstår en tvist mellem to eller flere parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, skal de søge en løsning gennem forhandling eller enhver anden metode til bilæggelse af tvister, som kan accepteres af tvistens parter.

2. Ved undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af denne konvention, eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter, kan en part skriftligt erklære over for depositaren, at den ved en tvist, der ikke kan bilægges i overensstemmelse med stk. 1, vil acceptere den ene eller begge nedenstående metoder til bilæggelse af tvister som obligatorisk over for enhver part, der accepterer samme forpligtelse.

a) indbringelse af tvisten for Den Internationale Domstol

b) voldgift i overensstemmelse med proceduren i bilag VI.

3. Hvis tvistens parter har accepteret begge de i stk. 2 nævnte bilæggelsesmetoder, kan tvisten blot indbringes for Den Internationale Domstol, medmindre parterne aftaler andet.

Artikel 23

Undertegnelse

Denne konvention er åben for undertegnelse i Helsinki den 17. og 18. marts 1992 og derefter i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York indtil den 18. september 1992 for de stater, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og for de stater, som har rådgivende status ved Den Økonomiske Kommission for Europa i henhold til stk. 88 i Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 366 (IV) af 28. marts 1947, samt for regionale organisationer for økonomisk integration bestående af suveræne stater, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og som har overdraget de pågældende organisationer kompetence på områder, der er omfattet af denne konvention, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder.

Artikel 24

Depositar

De Forenede Nationers generalsekretariat fungerer som depositar for denne konvention.

Artikel 25

Ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af de stater og regionale organisationer for økonomisk integration, der har undertegnet den.

2. Denne konvention er åben for tiltrædelse for de i artikel 23 omhandlede stater og organisationer.

3. Enhver organisation, som omhandlet i artikel 23, der bliver part i denne konvention, uden at nogen af dens medlemsstater er part i den, er underlagt alle de forpligtelser, der følger konventionen. Hvis en eller flere af en sådan organisations medlemsstater er part i konventionen, skal organisationen og dens medlemsstater fastlægge deres respektive ansvarsområde for så vidt angår opfyldelsen af deres forpligtelser i medfør af konventionen. I sådanne tilfælde kan organisationen og dens medlemsstater ikke udøve deres rettigheder inden for konventionen i konkurrence med hinanden.

4. De i artikel 23 omhandlede organisationer for økonomisk integration skal i deres ratifikations-, accept-,

godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument angive, i hvilket omfang de har kompetence på de områder, der er omfattet af denne konvention. De skal også underrette depositaren om enhver relevant ændring i omfanget af deres kompetence.

Artikel 26

Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft på den 90. dag efter datoen for deponering af det 16. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 vil et instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, ikke blive betragtet som et yderligere instrument i forhold til dem, der deponeres af organisationens medlemsstater.

3. For hver stat eller organisation som omhandlet i artikel 23, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne konvention efter deponeringen af det 16. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft på den 90. dag efter datoen for statens eller organisationens deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 27

Opsigelse

En part kan når som helst, efter at der er gået tre år fra den dato, på hvilken denne konvention trådte i kraft for den pågældende part, opsige konventionen ved skriftlig meddelelse herom. Enhver sådan opsigelse træder i kraft på den 90. dag efter den dato, på hvilken depositaren har modtaget meddelelse herom.

Artikel 28

Autentiske tekster

Originaleksemplaret af denne konvention, hvis engelske, franske og russiske tekst har samme gyldighed, deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, som er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Helsinki den syttende marts nitten hundrede og tooghalvfems.

Bilag 1

DEFINITION AF UDTRYKKET »BEDSTE TILGÆNGELIGE TEKNOLOGI«

1. Udtrykket »bedste tilgængelige teknologi« betyder det seneste udviklingsstadium i processer, faciliteter eller driftsmetoder, der angiver en bestemt foranstaltnings egnethed i praksis til at begrænse udledninger, emissioner og affaldsmængde. Ved fastlæggelse af, hvorvidt et sæt processer, faciliteter og driftsmetoder udgør den bedste tilgængelige teknologi generelt eller i enkelttilfælde, skal følgende overvejes:

   a) sammenlignelige processer, faciliteter eller driftsmetoder, der for nylig er blevet afprøvet med godt resultat

   b) teknologiske fremskridt og ændringer i videnskabelig viden og forståelse

   c) den pågældende teknologis økonomiske gennemførlighed

   d) tidsbegrænsning for anvendelse i både nye og bestående anlæg

   e) arten og omfanget af de pågældende udledninger og spildevand

   f) affaldsreducerende teknologi.

2. Det følger heraf, at »den bedste tilgængelige teknologi« for en bestemt proces vil ændre sig med tiden i lyset af teknologiske fremskridt og økonomiske og samfundsmæssige faktorer samt i lyset af udviklingen i videnskabelig viden og forståelse.

Bilag II

RETNINGSLINJER FOR UDVIKLING AF DEN BEDSTE MILJØPRAKSIS

1. Ved valg i hvert enkelt tilfælde af den bedst egnede kombination af foranstaltninger, der måtte udgøre den bedste miljøpraksis, bør følgende rangorden af foranstaltninger overvejes:

   a) oplysning af offentligheden og brugerne om de miljømæssige følger af valget af bestemte aktiviteter og produkter, deres anvendelse og endelige bortskaffelse

   b) udvikling og anvendelse af kodeks for god miljøpraksis, som dækker alle aspekter af produktets levetid

   c) mærkning med oplysninger til brugerne om miljøfarer ved et produkt, dets anvendelse og endelige bortskaffelse

   d) indsamlings- og bortskaffelsesordninger til rådighed for offentligheden

   e) genanvendelse, genvinding og genbrug

   f) anvendelse af økonomiske instrumenter på aktiviteter, produkter eller grupper af produkter

   g) en tilladelsesordning, der omfatter en række restriktioner eller et forbud.

2. Ved fastlæggelse, generelt eller i enkelttilfælde af, hvilken kombination af foranstaltninger, der udgør den bedste miljøpraksis, bør navnlig følgende overvejes nøje:

   a) miljøfarer ved:

      i) produktet

      ii) produktets produktion

      iii) produktets anvendelse

      iv) produktets endelige bortskaffelse

   b) erstatning med mindre forurenende processer eller stoffer

   c) anvendelsesomfang

   d) mulige miljøfordele eller -ulemper ved erstatningsmaterialer eller -aktiviteter

   e) fremskridt og ændringer i videnskabelig viden og forståelse

   f) tidsbegrænsning for gennemførelse

   g) samfundsmæssige og økonomiske følger.

3. Det følger heraf, at den bedste miljøpraksis for en bestemt kilde vil ændre sig med tiden i lyset af teknologiske fremskridt og økonomiske og samfundsmæssige faktorer samt i lyset af ændringer i videnskabelig viden og forståelse.

Bilag III

RETNINGSLINJER FOR OPSTILLING AF VANDKVALITETSMÅLSÆTNINGER OG -KRITERIER

Vandkvalitetsmålsætninger og -kriterier skal:

a) tage hensyn til målet med at opretholde og om nødvendigt forbedre den bestående vandkvalitet

b) sigte mod at mindske den gennemsnitlige forureningsbelastning (navnlig af farlige stoffer) i en vis grad inden for et bestemt tidsrum

c) tage hensyn til specifikke vandkvalitetskrav (råvand til drikkevandsformål, kunstvanding osv.)

d) tage hensyn til særkrav vedrørende sårbare og særlig beskyttede vandområder og deres miljø, f. eks. søer og grundvandsressourcer

e) være baseret på anvendelse af økologiske klassificeringsmetoder og kemiske indikatorer for overvågning på mellemlang og lang sigt af opretholdelse og forbedring af vandkvaliteten

f) tage hensyn til det omfang, hvori målsætningerne opfyldes, og til de yderligere beskyttelsesforanstaltninger baseret på emissionsgrænser, der måtte være nødvendige i enkelttilfælde.

Bilag IV

VOLDGIFT

1. Hvis en tvist indbringes til voldgiftsbehandling i henhold til artikel 22, stk. 2, i denne konvention, skal parten eller parterne meddele sekretariatet voldgiftens genstand og i særdeleshed anføre de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse stridsspørgsmålet drejer sig om. Sekretariatet sender de modtagne oplysninger til alle parter i konventionen.

2. Voldgiftsretten består af tre medlemmer. Både den eller de parter, der ønsker sagen afgjort ved voldgift, og den anden eller de øvrige parter i tvisten udpeger en voldgiftsmand, og de to således udpegede voldgiftsmænd udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten. Sidstnævnte må ikke være statsborger hos en af parterne i tvisten, og ej heller have fast bopæl på en af parternes territorium eller være ansat af nogen af disse, ej heller have beskæftiget sig med sagen på anden vis.

3. Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget senest to måneder efter udpegelsen af den anden voldgiftsmand, skal sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa efter anmodning fra en af parterne i tvisten udpege formanden inden for en frist på yderligere to måneder.

4. Hvis en af parterne i tvisten ikke har udpeget en voldgiftsmand senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, kan den anden part underrette sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, som skal udpege formanden for voldgiftsretten inden for en frist på yderligere to måneder. Efter udpegelsen skal formanden for voldgiftsretten anmode den part, som ikke har udpeget en voldgiftsmand, om at gøre dette inden for to måneder. Efter udløbet af denne frist underretter formanden sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, som foretager udpegelsen inden for en frist på yderligere to måneder.

5. Voldgiftsretten afsiger sin kendelse i overensstemmelse med international ret og i overensstemmelse med de i denne konvention indeholdte bestemmelser.

6. Enhver voldgiftsret, der nedsættes i henhold til bestemmelserne i dette bilag, fastsætter selv sin forretningsorden.

7. Voldgiftsrettens afgørelser, både om procedurespørgsmål og som sagens realitet, træffes ved flertalsafgørelse blandt dens medlemmer.

8. Voldgiftsretten kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sagens sammenhæng.

9. Parterne i tvisten skal lette voldgiftsrettens arbejde og skal i særdeleshed med anvendelse af alle til rådighed stående midler:

   a) stille alle relevante dokumenter, faciliteter og oplysninger til rådighed for den

   b) i det nødvendige omfang gøre det muligt for den at indkalde vidner eller eksperter og høre disse.

10. Parterne og voldgiftsmændene sikrer, at enhver oplysning, de modtager i fortrolighed under voldgiftsbehandlingen, behandles fortroligt.

11. Voldgiftsretten kan efter anmodning fra en af parterne anbefale foreløbige forholdsregler.

12. Hvis en af parterne i tvisten ikke møder for voldgiftsretten eller ikke forsvarer sin sag, kan den anden part anmode voldgiftsretten om at fortsætte sagsbehandlingen og afgive sin endelige kendelse. En parts fravær eller undladelse af at forsvare sin sag forhindrer ikke videre sagsbehandling.

13. Voldgiftsretten kan behandle og afsige kendelse om modkrav, der har direkte forbindelse med tvistens genstand.

14. Medmindre voldgiftsretten beslutter andet på grund af særlige omstændigheder i sagen, skal voldgiftsrettens udgifter, herunder også vederlag til dens medlemmer, afholdes ligeligt af parterne i tvisten. Voldgiftsretten skal føre regnskab over alle sine udgifter og fremlægge en endelig opgørelse derover for parterne.

15. Enhver part i denne konvention, som har en juridisk interesse i tvistens genstand, og som kan berøres af en kendelse i sagen, kan intervenere i sagsbehandlingen med voldgiftsrettens samtykke.

16. Voldgiftsretten afgiver sin kendelse senest fem måneder efter datoen for dens nedsættelse, medmindre den skønner det nødvendigt at forlænge denne tidsfrist med en periode, der ikke bør overstige fem måneder.

17. Voldgiftsrettens kendelse skal ledsages af en begrundelse. Den er endelig og bindende for alle tvistens parter. Kendelsen skal af voldgiftsretten sendes til tvistens parter og til sekretariatet. Sekretariatet sender de modtagne oplysninger til alle parter i denne konvention.

18. Enhver tvist, som måtte opstå mellem parterne vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen, kan af en af parterne indbringes for den voldgiftsret, der afgav kendelsen, eller, hvis denne ikke kan behandle sagen, for en anden voldgiftsret, der nedsættes til dette formål på samme måde som den første.

BILAG II

Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs erklæring vedrørende artikel 25, stk. 4, i konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer

Under henvisning til artikel 25, stk. 4, i konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer vedrørende kompetenceomfang.

I overensstemmele med EØF-Traktaten og i betragtning af den gældende fællesskabslovgivning på det område, konventionen dækker, har Fællesskabet international kompetence på det pågældende område. Den deler denne kompetence med medlemsstaterne for så vidt angår de emner, der dækkes af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer, men som endnu ikke er omfattet af fællesskabslovgivningen. Til gengæld påhviler det Fællesskabet om nødvendigt at udøve sin kompetence ved at vedtage andre bestemmelser på området.

Det følger heraf, at Fællesskabet inden for de ovenfor anførte grænser har kompetence til at indgå forpligtelser over for tredjelande, der er kontraherende parter i konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer.